

Bibliografia Pienin – przekrój

(stan na 1.07.2018 r.)

opracował Krzysztof Karwowski

F A U N A

Fauna ogólnie

Fauna Pienin. Część I, „Fragmenta Faunistica” 1976, 21: 1-370.

Przedstawiono historię i stan badań faunistycznych w Pieninach; omówiono fizjografię i geobotanikę Pienin; dokonano przeglądu: roztoczy, pajaków, żukowatych, skoczogonków, bzygowatych, rośliniarek, gąsieniczników, mrówek, galasówkowatych, piewików i ślimaków.

Fauna Pienin. Część II, „Fragmenta Faunistica” 1978, 22: 1-357.

Dokonano przeglądu: karaczanów, prostoskrzydłych, skorków, ważek, pluskwiaków wodnych, biedronek, kusakowatych i muchówek.

Fauna Pienin. Część III, „Fragmenta Faunistica” 1979, 24: 1-318.

Dokonano przeglądu: skąposzczetów; wodopójek; kosarzy; sprzążków; chrząszczy wodnych; scharakteryzowano środowiska wodne; podsumowano badania nad fauną Pienin.

BAZYLUK WŁADYSŁAW, Wstęp do opracowania zbiorowego „Fauna Pienin”, „Fragmenta Faunistica” 1976, 21(1): 9-19.

Przedstawiono historię i przegląd współczesnych badań fauny w Pieninach; omówiono stan poznania fauny Pienin oraz cel i metodykę badań aktualnej fauny.

BAZYLUK WŁADYSŁAW, LIANA ANNA, Podsumowanie wyników badań nad lądowymi bezkręgowcami (*Invertebrata terrestria*) Pienin, „Fragmenta Faunistica” 1979, 24(9): 295-318.

Przedstawiono charakterystykę faunistyczną 14 siedlisk pienińskich, charakterystykę zoogeograficzną oraz wpływ czynników zoogeograficznych na faunę Pienin.

DRATNAL EMIL, SOWA RYSZARD, SZCZĘSNY BRONISŁAW, Zgrupowania zwierząt bezkręgowych w wodach Pienin, [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 379-399.

Omówiono stopień poznania fauny wodnej Pienin, faunę poszczególnych środowisk wodnych, w tym: muchówki, skąposzczety, jętki, chrzączki, widelnice; podano gęstość zasiedlenia i zmiany sezonowe; opisano walory przyrodnicze fauny wodnej Pienin.

DYLEWSKA MIROŚLAWA, Fauna kserotermiczna Pienin, „Przegląd Zoologiczny” 1965, 9(2): 160-168.

Opisano kserotermiczną florę Pienin, pochodzenie kserotermicznej fauny Pienin oraz przykłady fauny kserotermicznej wśród chrząszczy, owadów bezskrzydłych, motyli, muchówek, błonkówek, ślimaków i ptaków.

KARWOWSKI KRZYSZTOF, Bibliografia flory i fauny Pienin, [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 265-333.

Zamieszczono 589 pozycji z zakresu botaniki, w tym: 234 - florystyki, 146 - fitosocjologii, 64 - ochrony flory, 44 - fitogeografii, 16 - systematyki, 56 - anatomii, 29 - paleobotaniki oraz 589 pozycji z zakresu zoologii, w tym: 556 - faunistyki, 166 - ekologii zwierząt, 130 - ochrony fauny, 91 - zoogeografii, 92 - systematyki, 23 - anatomii, 36 - paleozoologii; indeks tematyczny i systematyczny.

KNUTELSKI STANISŁAW, Przemiany fauny rejonu Zespołu Zbiorników Wodnych Czorsztyn-Niedzica i Sromowce Wyżne od stanu przed ich powstaniem do czasu napełnienia wodą oraz ocena przyczyn tego zjawiska, [w:] R. Soja, S. Knutelski, J. Bodziarczyk (red.), Pieniny – Zapora – Zmiany, „Monografie Pienińskie” 2010, 2: 173-184.

Omówiono zmiany fauny i ich przyczyny na podstawie: ryb, płazów, ptaków, ssaków, zoobentosu, bezkręgowców, mięczaków, ryjkowców, sówkowatych i owadów zapylających; działania ochronne PPN.

KUNZE ROMAN, Problemy zoogeograficzne Pienin, „Kosmos” 1934, ser. B, 59(4): 217-242.

Przedstawiono skład fauny pienińskiej w stosunku do fauny południowej Polski; omówiono zagadnienia ekologiczne, paleozoologiczne i zoogeograficzne.

RAZOWSKI JÓZEF, Charakterystyka flory i fauny Pienin, [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 11-21.

Porównano florę i faunę do innych regionów Polski; omówiono zróżnicowanie ekologiczne i geograficzne, relikty, endemity i „osobliwości”, zmiany antropogeniczne; dołączono przegląd badań związanych z florą i fauną.

STROJNY WŁADYSŁAW, Kózki (*Cerambycidae*) Pienińskiego Parku Narodowego, „Przegląd Zoologiczny” 1968, 12(1): 55-70.

SZCZĘSNY BRONISŁAW, Operat ochrony ekosystemów wodnych. Tom I. Projekt ochrony ekosystemów wodnych [w:] Plan Ochrony Pienińskiego Parku Narodowego na okres 01.01.2001 r. do 31.12.2020 r., Kraków 2000, msk., 33 s., 25 tab.

Omówiono hydrochemię potoków, zatoki Harczygrunt i Dunajca; z zakresu hydrobiologii omówiono historię badań, listę gatunków, charakterystykę zoogeograficzną gat. o szczególnym znaczeniu dla Pienin, rozmieszczenie pionowe, zgrupowania, waloryzację zlewni, ryby, zagrożenia, wodną roślinność kwiatową.

WITKOWSKI ZBIGNIEW (opr.), Operat ochrony fauny. Tom I. Synteza operatu, [w:] Plan Ochrony Pienińskiego Parku Narodowego na okres 1.01.2001 r. do 31.12.2020 r., Kraków – Krościenko n.D. [2000], msk., msk., 94 s., 6 ryc.

Opisano stan wiedzy o faunie Pienińskiego PN, w tym: stan fauny, grupy gat. o szczególnych walorach, waloryzację przestrzenną z punktu widzenia zgrupowań, prognozy zmian w faunie; opracowano plan ochrony fauny, plan badań, zakres i harmonogram prac oraz wymieniono gat. specjalnej troski.

WITKOWSKI ZBIGNIEW J., Fauna Pienińskiego Parku Narodowego, jej zagrożenie i ochrona, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2003, 8: 71-82.

Przedstawiono stan poznania i bogactwo fauny Pienin; podano liczbę gat. w grupach systematycznych, porównano do liczby gat. grup owadów i kręgowców Puszczy Białowieskiej; podano liczbę gat. endemicznych, północno-górskich i unikatowych oraz listę gat. zagrożonych.

ZARZYCKI KAZIMIERZ (red.), Inwentaryzacja stanu przyrody w rejonie zespołu zbiorników wodnych Czorsztyn-Niedzica i Sromowce Wyżne (1992-93). Raport ogólny z badań prowadzonych na zlecenie Okręgowej Dyrekcji Gospodarki Wodnej w Krakowie w latach 1992-93, Instytut Botaniki PAN, Kraków 1994, msk. 27 s.

Podsumowano wyniki inwentaryzacji przyrody ożywionej, która miała na celu: ocenę jej stanu na terenie przyszłych zbiorników i w ich otoczeniu w okresie poprzedzającym napełnienie zbiorników wodą, opracowanie wniosków, zaleceń i sugestii na temat gospodarki i ochrony przyrody oraz opracowanie założeń długoterminowych badań przemiany przyrody na terenie zbiorników i w ich sąsiedztwie.

WOŁOZYN BRONISŁAW W., OKARMA HENRYK, PROFUS PIOTR, RYBACKI MARIUSZ, SZCZĘSNY BRONISŁAW, JENNER BARTOSZ, PAWŁOWSKI JERZY, KOSIOR ANDRZEJ, DYDUCH-FALNIEWSKA ANNA [2000], Operat ochrony fauny. Tom II. Operaty szczegółowe, [w:] Plan Ochrony Pienińskiego Parku Narodowego na okres 1.01.2001 r. do 31.12.2020 r., Kraków - Krościenko n.D., msk., 210 s.

Przedstawiono operaty: ochrony ssaków lądowych, nietoperzy, ptaków, płazów i gadów, fauny wodnej, mięczaków, chrząszczy, błonkówek, motyli oraz wybranych bezkręgowców lądowych.

Pajęczaki

BŁASZAK CZESŁAW, NIEDBAŁA WOJCIECH, OLSZANOWSKI ZIEMOWIT, SKORUPSKI MACIEJ, Roztocze (Acari), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 115-121.

Przedstawiono historię badań roztoczy, charakterystykę rzędu *Gamasida* i rzędu *Oribatida*.

RAZOWSKI JÓZEF, Pająki (Araneae), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 111-114.

Historia badań; charakterystyka ekologiczna; dane zoogeograficzne; porównanie faun lokalnych; piśmiennictwo.

SKORUPSKI MACIEJ, GWIAZDOWICZ DARIUSZ J., Roztocze (Acari, Mesostigmata) nowe dla nauki i fauny Polski wykazane z Pienin od roku 1990, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1998, 6: 83-87.

Przedstawiono wykaz i opis występowania 27 nowych gat. dla Polski, w tym jednego rodzaju i trzech gatunków nowych dla nauki.

SKORUPSKI MACIEJ, GWIAZDOWICZ DARIUSZ J., Wstępne badania nad fauną roztoczy z podrzędu *Mesostigmata* w Pienińskim Parku Narodowym, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1995, 4: 77-80.

Wykazano 179 gat. roztoczy z 21 rodzin; znalezienie nowego dla nauki gat. *Dendroleleps kielczewskii*.

STARĘGA WOJCIECH, Pająki (*Aranei*) Pienin, „Fragmenta Faunistica” 1976, 21(11): 233-330.

Wykazano 305 gat. ze stanowiskami; przedstawiono charakterystykę ekologiczną i zoogeograficzną środowisk; porównano fauny poszczególnych środowisk oraz do fauny innych regionów Polski.

STARĘGA WOJCIECH, Kosarze (*Opiliones*) Pienin, „Fragmenta Faunistica” 1979, 24(5): 175-183.

Przedstawiono 15 gat., w tym uwagi ekologiczne i zoogeograficzne.

Owady

ADAMSKI PAWEŁ, KOSIOR ANDRZEJ, WITKOWSKI ZBIGNIEW, Zmiany fauny owadów zapylających w otoczeniu Zespołu Zbiorników Wodnych Czorsztyn-Niedzica i Sromowce Wyżne, [w:] R. Soja, S. Knućtelski, J. Bodziarczyk (red.), Pieniny – Zapora – Zmiany, „Monografie Pienińskie” 2010, 2: 185-193.

Zaobserwowano zanik stanowisk owadów, zmniejszenie liczby gatunków ciepłolubnych oraz nieokreślony wpływ sukcesji ekologicznej w zbiorowiskach nieleśnych.

BAZYLUK WŁADYSŁAW, Karaczany (Blattodea), prostoskrzydłe (Orthoptera) i skorki (Dermaptera) Pienin oraz góry Wżar, „Fragmenta Faunistica” 1978, 22(1): 7-50.

Wykazano 6 gat. karaczanów, 4 gat. skorków i 43 gat. prostoskrzydłych; podano charakterystykę zoogeograficzną i ekologiczną prostoskrzydłych.

BAZYLUK WŁADYSŁAW, LIANA ANNA, Owady, [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” ser. B, 30: 264-291.

Omówiono poszczególne grupy systematyczne owadów występujących w Pieninach z uwzględnieniem aspektów zoogeografii i ekologii na przykładach wybranych gatunków.

BIELAWSKI RYSZARD, Biedronki (Coleoptera, Coccinellidae) Pienin, „Fragmenta Faunistica” 1978, 22(8): 337-357.

Wykazano i opisano 38 gat. biedronek oraz podano ich charakterystykę zoogeograficzną i ekologiczną.

BŁESZYŃSKI STANISŁAW, RAZOWSKI JÓZEF, ŻUKOWSKI ROMAN, Fauna motyli Pienin, „Acta Zoologica Cracoviensis” 1965, 10(5): 375-493.

Wykazano 1555 gatunków motyli (w tym 25 nowych dla Polski) z danymi o siedliskach, częstotliwości i okresie ich występowania.

CHUDZICKA ELŻBIETA, STROIŃSKI ADAM, Piewiki (Hemiptera: Auchenorrhyncha), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 163-168.

Przedstawiono historię badań piewików; dokonano przeglądu zbiorowisk roślinnych; podano dane zoogeograficzne i zoologiczne.

CZECHOWSKA WIESŁAWA, Myrmekofauna Pienińskiego Parku Narodowego (Hymenoptera, Formicoidea), „Fragmenta Faunistica” 1976, 21(5): 115-144.

Przedstawiono myrmekologiczną charakterystykę środowisk; wykazano 46 gat. mrówek oraz opisano ich rozmieszczenie i występowanie w Pieninach.

DOBOSZ ROLAND, Siatkoskrzydłe (Neuroptera), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 159-161.

Przedstawiono historię badań; scharakteryzowano faunę siatkoskrzydłych.

DRABER-MOŃKO AGNIESZKA, Scatophagidae, Muscidae, Gasterophilidae, Hippoboscidae, Calliphoridae, Sarcophagidae, Rhinophoridae, Oestridae, Hypodermatidae i Tachnidae (Diptera) Pienin, „Fragmenta Faunistica” 1978, 22(2): 51-230.

Wykazano siedliska muchówek; podano charakterystykę zoogeograficzną i ekologiczną; dołączono wykaz i opis 348 gat.

DUŠAN ŠÁCHA, Výsledky výskumu vážok (Odonata) v kompetenčnom území správy Pieninského národného parku [= Wyniki badań ważek w obszarze zarządzanym przez PIENAP], „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2011, 11: 69-79.

Opisano 35 gat. ważek wraz z danymi o siedliskach okresie ich występowania.

DYLEWSKA MIROSLAWA, The Apoidea of the Pieniny National Park. Part I. Megachilidae and Apidae (partim). = [Żądłowki w Pienińskim Parku Narodowym. Część 1. Megachilidae i Apidae], „Acta Zoologica Cracoviensia” 1962, 7(14): 423-481.

Wykazano 70 gat. żądłówek (w tym 4 nowych dla Polski) ze stanowiskami i datami zebrania; omówiono zoogeograficzne i ekologiczne aspekty poszczególnych rodzin na tle Polski.

DYLEWSKA MIROSLAWA, NOSKIEWICZ JAN, Apoidea of the Pieniny National Park. Part II. Colletidae, Andrenidae, Halictidae, Melittidae, Apidae (Nomada SCOP.). = [Żądłowki w Pienińskim Parku Narodowym. Część 1. Colletidae, Andrenidae, Halictidae, Melittidae, Apidae (Nomada SCOP.)], „Acta Zoologica Cracoviensia” 1963, 8(13): 477-532.

Wykazano 101 gat. (w tym 5 nowych dla Polski i 48 dla Karpat polskich) ze stanowiskami i datami zebrania; przedstawiono analizę zoogeograficzną i ekologiczną poszczególnych rodzin na tle Polski.

DYLEWSKA MIROSLAWA, CELARY WALDEMAR, Błonkówki (Hymenoptera), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 195-208.

Przedstawiono historię badań oraz charakterystykę fauny błonkówek w Pieninach.

FIAŁKOWSKI WOJCIECH, Widelnice (Plecoptera), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 147-150.

Przedstawiono historię badań oraz charakterystykę fauny widelnic w Pieninach.

GALEWSKI KAZIMIERZ, Chrząszcze wodne (Haliplidae, Dytiscidae, Gyrynidae i Hydrophilidae) Pienin, „Fragmenta Faunistica” 1979, 24(7): 227-281.

Omówiono elementy chorologiczne i genetyczna; porównano faunę Pienin i innych gór w Polsce; omówiono rozmieszczenie pionowe w Pieninach oraz charakterystykę jakościową i ilościową; porównano fauny poszczególnych środowisk; omówiono elementy ekologiczne, fenologiczne zmiany w składzie fauny, wpływ człowieka i prognoza fauny; dołączono wykaz 76 gat.

HAILINGER RYSZARD, Wszy (Anoplura), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 155-157.

Przedstawiono historię badań oraz charakterystykę fauny wszy w Pieninach.

KARPIŃSKI JAN, Przyczynek do znajomości fauny korników Parku Narodowego w Pieninach, „Fragmenta Faunistica Musei Zoologici Polonici” 1948, 5(14): 225-232.

Opisano 44 gat. korników.

KAŹMIERCZAK TADEUSZ, Gąsienicznikowate (Hymenoptera, Ichneumonidae) wybranych zbiorowisk łąkowych Pienińskiego Parku Narodowego, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1992, 2: 71-84.

Podano skład gatunkowy i liczebność gąsienicznikowatych na 3 łąkach; omówiono analizę struktury dominacji, stopień przywiązania gatunków do typów łąk oraz określono udziału gatunków leśnych.

KŁONOWSKA-OLEJNIK MAŁGORZATA, Jętki (Ephemeroptera), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 137-141.

Przedstawiono historię badań oraz charakterystykę fauny jętek w Pieninach.

KNUTELSKI STANISŁAW, KNUTELSKA EMILIA, Chrząszcze Pienin w zbiorach Pienińskiego Parku Narodowego oraz obecny stan poznania tej fauny (Insecta: Coleoptera), „Pieniny – Przyroda i Człowiek” 2014, 13: 45-62.

Przedstawiono historię badań oraz stan obecny poznania koleopterofauny Pienin, opisano zbiór chrząszczy posiadany przez Pieniński PN, załączono listę gatunków wraz z opisami z etykiet oraz porównano bogactwo gatunkowe chrząszczy z różnych obszarów Karpat Polski.

KOEHLER WITOLD, Fauna mrówek Pienińskiego Parku Narodowego, Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne, Warszawa 1951, 55 s.

Przedstawiono historię badań mrówek w Pieninach; podano miejsca i metodyka odłowów mrówek; omówiono charakterystykę ekologiczną terenu; podano elementy zoogeograficzne myrmekofauny; wykazano 47 gat. z charakterystyką ekologiczną i stanowiskami.

KOSIOR ANDRZEJ, KRÓL WIESŁAW, PŁONKA PIOTR, Changes in bumble-bees and cuckoo-bees (Bombini, Apoidea) in the Pieniny National Park and its buffer zone (Southern Poland) [= Zmiany trzmieli i trzmielców (Bombini, Apoidea) w Pienińskim Parku Narodowym i jego otulinie (Południowa Polska)], „Nature Conservation” 2002, 58[2001]: 95-107.

Podano liczbę gat. trzmieli i trzmielców, które wyginęły, zmniejszyły swoją liczebność lub nie wykazały zmian; omówiono przyczyny tych zmian; podano miejsca najbardziej bogate gatunkowo.

KOTEJA JAN, Czerwce (Hemiptera: Sternorrhyncha: Coccinea), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 169-173.

Przedstawiono historię badań czerwców w Pieninach, ich charakterystykę i występujące gat.

ŁABĘDZKI ANDRZEJ, Ważki (Odonata) Zespołu Zbiorników Wodnych Czorsztyn-Niedzica i Sromowce Wyżne oraz okolic, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2002, 7: 99-103.

Wymieniono ważki stwierdzone w Pieninach w latach 1864-1997; omówiono ważki rozwijające się na obszarze zbiorników przed i po ich napelnieniu; podano prognozę zmian fauny ważek w dolinie Dunajca.

MIELEWCZYK STANISŁAW, Ważki (Odonata) Pienin, „Fragmenta Faunistica” 1978, 22(6): 265-294.

Przedstawiono historię badań ważek w Pieninach, wykaz 40 stanowisk, przegląd 26 gat., charakterystykę zoogeograficzną i ekologiczną, wpływ człowieka oraz prognozę zmian fauny.

MIELEWCZYK STANISŁAW, Pluskwiaki wodne (Heteroptera aquatica et semiaquatica) Pienin, „Fragmenta Faunistica” 1978, 22(7): 295-336.

Przedstawiono przegląd 31 gat. z 99 stanowisk; podano charakterystykę zoogeograficzną i ekologiczną; omówiono wpływ człowieka oraz prognozę zmian fauny.

MIELEWCZYK STANISŁAW, Pluskwiaki wodne (Heteroptera aquatica et semiaquatica), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 175-176.

Przedstawiono historię badań i charakterystykę fauny pluskwiaków wodnych.

NOWACKI JANUSZ, Zmiany w faunie sówkowatych (Lepidoptera, Noctuidae) naskalnych, kserotermicznych ekosystemów w Pieninach ze szczególnym uwzględnieniem efektu oddziaływania zbiorników wodnych Czorsztyńskiego i Sromowieckiego, [w:] R. Soja, S. Knutelski, J. Bodziarczyk (red.), Pieniny – Zapora – Zmiany, „Monografie Pienińskie” 2010, 2: 195-205.

Wykazano zanik w Pieninach 56 gat. sówkowatych oraz 29 nowych gat., w tym 2 nowe dla fauny Polski; opisano ekosystemy naskalne i murawy kserotermiczne jako kluczowe dla zachowania kserotermofilnych gat. sówkowatych w Europie Środkowej; omówiono regresję populacji kserotermofilnych sówkowatych, spowodowaną bliskością zbiorników wodnych; wymieniono nowe gat. higrofilne; omówiono negatywny wpływ naturalnej sukcesji, zanik tradycyjnych form gospodarowania jako przyczynę wycofywania się najcenniejszych gat. sówkowatych oraz powstrzymanie negatywnego wpływu sukcesji dzięki zabiegom czynnej ochrony.

PALACZYK ANDRZEJ, KLASA ANNA, Muchówki (Diptera), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 223-231.

Przedstawiono historię badań i charakterystykę fauny, stan poznania i charakterystykę fauny muchówek.

PANIGAJ LUBOMIR, Changes in species richness of Butterflies fauna (Lepidoptera, Hesperioidea and Papilionoidea) in the Pieniny Mountains [= Zmiany w bogactwie gatunkowym fauny motyli w Pieninach], „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2003, 8: 83-88.

Wykazano 108 gatunków motyli z rodzin: HesperIIDae, Papilionidae, Pieridae, Riodinidae, Lycaenidae, Nymphalidae, Satyridae oraz porównano badania słowackiej i polskiej strony Pienin.

PAWŁOWSKI JERZY, Chrząszcze (Coleoptera), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 177-194.

Przedstawiono historię badań, przegląd wybranych walorów faunistycznych o oraz genezę koleopterofauny Pienin.

RAZOWSKI JÓZEF, Motyle (Lepidoptera), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 215-221.

Przedstawiono historię badań i charakterystykę fauny motyli w Pieninach.

SZCZĘSNY BRONISŁAW (red.), Stan przyrody ożywionej w rejonie zespołu zbiorników wodnych Czorsztyn-Niedzica i Sromowce Wyżne w trakcie piętrzenia (w latach 1996-1997). Część II. Fauna lądowa i jej przemiany. Fauna bezkręgowców wodnych, Polska Fundacja Ochrony Przyrody „Pro Natura”, Kraków 1997, msk., 21 s. + 10 tab.

Omówiono historię badań hydrobiologicznych od 1972 r.; przedstawiono analizę ekologiczno-faunistyczną i podobieństwo faun (zgrupowań) 13 rzędów bezkręgowców z podziałem na Dunajec i dopływy; opisano wpływ powstania zbiorników wodnych oraz powodzi w 1997 r. na faunę.

SZCZĘSNY BRONISŁAW, Chruściki (Trichoptera), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 209-213.

Przedstawiono historię badań chruścików, uwagi zoogeograficzne i ekologiczne.

SZEPTYCKI ANDRZEJ, Owady bezskrzydłe (Apterygota), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 131-135.

Przedstawiono historię badań oraz dane faunistyczne dla skoczogonków- pierwogonków i przrzutek.

TARNAWSKI DARIUSZ, KADEJ MARCIN, SMOLIS ADRIAN, MALKIEWICZ ADAM, Niepylak apollo *Parnassius apollo* (LINNAEUS, 1758) – monografia gatunku, Fundacja EkoRozwoju, Wrocław 2012, 139 s.

Omówiono stan badań nad niepylakiem apollo, jego ochronę w ujęciu historycznym; charakterystykę rodziny Papilionidae; charakterystykę morfologiczną; bionomię, ekologię, filogenezę i biogeografię, czynniki ograniczające i zagrożenia, strategię ochrony, hodowlę w Polsce oraz wykorzystanie w edukacji.

Pozostałe bezkręgowce

BERNARD RAFAL, MUSIAŁ JÓZEF, BŁOSZYK JERZY (wstęp i dobór tekstów), Jarosław Urbański. Mięczaki Pienin [seria:] Klasycy nauki poznańskiej, tom 45, Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, Poznań 2010, 271 s.

Przedruk opracowania J. Urbańskiego „Mięczaki Pienin ze szczególnym uwzględnieniem terenu polskiej części Parku Narodowego”, w którym zawarto historię badań mięczaków w Pieninach, opis przyrodniczy, wykaz gat., ekologiczne różnicowanie mięczaków pienińskich, tabele rozmieszczenia w siedliskach, pionowe rozmieszczenie, stosunki zoogeograficzne, porównanie do innych terenów oraz szczegółowe omówienie gat. 95 gat.; zawiera także biografię i bibliografię J. Urbańskiego.

BIESIADKA EGENIUSZ, Wodopójki (Hydracarina) Pienin, „Fragmenta Faunistica” 1979, 24(4): 97-173.

Podano charakterystykę terenu i opisy 55 stanowisk, systematyczny przegląd 144 taksonów, charakterystykę wodopójek Pienin, typów wód i środowisk, pionowe różnicowanie, strefowość, sukcesję i ogólną charakterystykę zoogeograficzną,

faunę wodopójek Pienin na tle fauny Karpat i Polski; antropogeniczne zmiany środowiska wodnego w Pieninach i ich wpływ na faunę wodopójek.

GRABDA-KAZUBSKA BOŻENA, Robaki pasożytnicze (Platyhelminthes, Nemathelminthes i Acanthocephala), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 81-85.

Przedstawiono historię badań i przegląd systematyczny robaków pasożytniczych w Pieninach.

JAŹDZEWSKA TERESA, Pijawki (Hirudinea), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 101-103.

Przedstawiono historię badań i charakterystykę faunistyczną pijawek w Pieninach.

JĘDRYCKOWSKI WOJCIECH B., Zaleszczotki (Pseudoscorpionidea), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 125-126.

Przedstawiono historię badań i przegląd gat. zaleszczotków w Pieninach.

KASPRZAK KRZYSZTOF, Skąposzczety (Oligochaeta) Pienin. I. Wazonkowce (Enchytraeidae), „Fragmenta Faunistica” 1979, 24(1): 7-56.

Omówiono stanowiska i środowiska występowanie wazonkowców w Pieninach, wpływ środowiska na faunę wazonkowców; podano uwagi zoogeograficzne i przegląd 36 gat.

KASPRZAK KRZYSZTOF, Skąposzczety (Oligochaeta) Pienin. II. Naididae, Tubificidae, Haplotaxidae, Lumbriculidae [skąposzczety wodne], „Fragmenta Faunistica” 1979, 24(2): 57-80.

Omówiono 34 stanowiska skąposzczetów wodnych w Pieninach; podano ich ogólną charakterystykę oraz przegląd 18 gat.

KASPRZAK KRZYSZTOF, Skąposzczety (Oligochaeta) Pienin. III. Dżdżownice (Lumbricidae), „Fragmenta Faunistica” 1979, 24(3): 81-95.

Omówiono 14 stanowisk dżdżownic w Pieninach; podano charakterystykę 14 gat. i 11 form oraz uwagi zoogeograficzne.

KAŹMIERCZAK TADEUSZ, Gąsienicznikowate (Hymenoptera, Ichneumonidae) wybranych zbiorowisk łąkowych Pienińskiego Parku Narodowego, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1992, 2: 71-84.

Podano skład gatunkowy i liczebność gąsienicznikowatych na 3 łąkach; omówiono analizę struktury dominacji, stopień przywiązania gatunków do typów łąk oraz określono udział gat. leśnych.

KOWNACKI ANDRZEJ, Stream ecosystems in mountain grassland (West Carpathians). 8. Benthic invertebrates [= Ekosystemy potokowe pastwisk górskich (Karpaty Zach.). 8. Fauna bezkręgowców], „Acta Hydrobiologica” 1982, 24(4): 375-390.

Omówiono badania 3 potoków ze zlewniami o różnej intensyfikacji pasterskiej; wykazano 162 taksonów bezkręgowców i opisano ich udział w faunie; omówiono sezonowe zmiany fauny, wpływ powodzi i gospodarki pasterskiej na zespoły bezkręgowców.

RAZOWSKI JÓZEF, Niesporczaki (Tardigrada), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 105-106.

Przedstawiono historię badań i charakterystykę fauny niesporczaków w Pieninach.

RIEDEL ADOLF, Ślimaki i pozostałe bezkręgowce lądowe, [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 292-310.

Opisano faunę bezkręgowców lądowych w Pieninach: skąposzczetów, równonogów, wijów, pajęczaków i ślimaków.

SAWONIEWICZ JANUSZ, Przyczynek do poznania gąsieniczników (Hymenoptera, Ichneumonidae) Pienin, „Fragmenta Faunistica” 1976, 21(9): 201-219.

Podano wykaz 300 gat. gąsieniczników w Pieninach wraz ze stanowiskami.

STWORZEWICZ EWA, Mięczaki (Mollusca), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 87-91.

Przedstawiono historię badań mięczaków w Pieninach; opisano obecny stan ich poznania oraz charakterystykę fauny.

SYWULA TADEUSZ, JĘDRYCKOWSKI WOJCIECH B., Skorupiaki (Crustacea), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 107-110.

Przedstawiono historię badań skorupiaków w Pieninach; dokonano przeglądu skorupiaków wodnych i lądowych.

SZCZĘSNY BRONISŁAW (red.), Degradacja fauny bezkręgowców bentosowych Dunajca w rejonie Pienińskiego Parku Narodowego, „Ochrona Przyrody” 1995, 52: 207-224.

Podano liczebność i skład jakościowy: skąposzczetów, jętek, chrzączków, widelnic, ochotkowatych (muchówki) na odcinku Harkłowa - Szczawnica; porównano do fauny sprzed 20 lat; oceniono wpływ zanieczyszczenia wód Dunajca na faunę bezkręgowców.

WOJTASIK BARBARA, Evaluation of the stage of development of the littoral of Czorsztyński and Sromowiecki reservoirs (Pieniny Mountains, Poland) on the basis of analyses of meiobenthos assemblages [= Ocena stopnia rozwoju litoralu zbiorników Czorsztyńskiego i Sromowieckiego (Pieniny, Polska) na podstawie analizy zespołów meiobentosu], „Hydroecology and Hydrobiology” 2009, 9(24): 149-157.

Scharakteryzowano 26 stanowisk dla których określono wskaźniki ekologiczne: frekwencję, dominację, podobieństwo i dyspersję; określono podobieństwo fauny Zbiornika Czorsztyńskiego do naturalnego jeziora a Zbiornika Sromowieckiego do sztucznego stawu; oceniono monitorowanie zbiorników poprzez meiobentos.

WYTWER JOLANTA, Wije (Myriapoda), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 127-129.

Przedstawiono historię badań i charakterystykę zoogeograficzno-faunistyczną krocionogów i pareczników.

Ryby

AUGUSTYN LESZEK, Wpływ hydroelektrowni w Czorsztynie-Niedzicy i Sromowcach Wyżnych na ichtiofaunę Dunajca w Pieninach, [w:] R. Soja, S. Knutelski, J. Bodziarczyk (red.), Pieniny – Zapora – Zmiany, „Monografie Pienińskie” 2010, 2: 227-239.

Scharakteryzowano Zbiornik Czorsztyński i Sromowiecki; określono ilościowe i jakościowe zmiany ichtiofauny Dunajca w okresach: 1963-1980, 1981-1996 i od 2002 r. oraz opisano ichtiofaunę Dunajca w Pienińskim PN.

AUGUSTYN LESZEK, BARTEL RYSZARD, EPLER PIOTR, JELONEK MAREK, WITKOWSKI ANDRZEJ, Ichtiofauna Dunajca w Pienińskim Parku Narodowym, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2006, 9: 113-120.

Przedstawiono wyniki elektropołów ryb na Dunajcu; opisano strukturę ilościową i wagową złowionych ryb; porównano udział procentowy gat. ryb w 1974 i 2004 r.; omówiono wpływ zapory na populację ryb.

PASTERNAK KAZIMIERZ, SKÓRA STANISŁAW, Środowiska wodne i stan ichtiofauny w rejonie Pienin [w:] K. Zarzycki (red.) Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 367-378.

Opisano wodne środowisko życia ryb w Pieninach; scharakteryzowano ichtiofaunę Dunajca i jego dopływów oraz skład ichtiofauny w przyszłych zbiornikach wodnych.

STARMACH JANUSZ, Ryby (Pisces), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 233-237.

Przedstawiono historię badań i charakterystykę fauny ryb i przewidywane zmiany w składzie gat..

STARMACH JANUSZ, JELONEK MAREK, Ocena stanu ichtiofauny i środowiska wodnego Zbiornika Czorsztyńskiego, „Supplementa ad Acta Hydrobiologia” 2003, 6: 65-87.

Płazy i gady

KOWALSKI WŁADYSŁAW, MŁYNARSKI MARIAN, Uwagi o płazach i gadach Pienińskiego Parku Narodowego, „Ochrona Przyrody” 1965, 31: 87-115.

Podano charakterystykę terenu i systematyczny przegląd 9 gat. płazów; omówiono stadia wzrostowe i rozwojowe larw żaby trawnej w różnych zbiornikach wodnych; podano systematyczny przegląd 6 gat. gadów i charakterystykę faunistyczną.

RYBACKI MARIUSZ, Stan fauny płazów i gadów Pienińskiego Parku Narodowego oraz terenu Zespołu Zbiorników Wodnych Czorsztyn-Niedzica i Sromowce Wyżne przed ich napełnieniem, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1998, 6: 47-70.

Podano wykaz gat. płazów i gadów z Pienińskiego PN i terenu przyszłych zbiorników wodnych; omówiono wymagania siedliskowe i rozmieszczenie gat., liczebność i status ochronny, liczebność i zagęszczenie żaby trawnej; porównano herpetofaunę terenu zbiorników i Pienińskiego PN; opisano zagrożenia w obliczu zmian siedliskowych.

RYBACKI MARIUSZ, Zagrożenie płazów na drogach Pienińskiego Parku Narodowego, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1995, 4: 85-97.

Opisano główne siedliska rozrodcze płazów w rejonie Pienińskiego PN, główne szlaki migracji płazów krzyżujące się z szosami, strefy największego zagrożenia na drogach w rejonie Pienińskiego PN, śmiertelność gatunków oraz metody ochrony szlaków migracji.

SZYDŁO MONIKA, Ochrona płazów w Pienińskim Parku Narodowym i otulinie [praca dyplomowa], Katedra Ochrony Lasu i Ekologii Wydziału Leśnego SGGW, Warszawa 2008, msk. 68 s.

Przedstawiono charakterystykę 9 gat. płazów; omówiono zagrożenia ze strony zbiorników zaporowych, na szlakach migracji, z powodu zaniku siedlisk rozrodczych, turystyki i zanieczyszczenia wód); omówiono sposoby ochrony płazów poprzez ochronę szlaków migracji i miejsc rozrodu, tworzenie nowych miejsc lęgowych oraz poprzez edukację ludności.

SZYNDLAR ZBIGNIEW, RYBACKI MARIUSZ, Płazy (*Amphibia*) i gady (*Reptilia*), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 239-243.

Przedstawiono historię badań i charakterystykę fauny płazów i gadów Pienin.

Ptaki

BOCHEŃSKI ZBIGNIEW, Ptaki Pienin, „Acta Zoologica Cracoviensia” 1960, 5(10): 349-445.

Opisano teren; podano wykaz 158 gat. ptaków z miejscami występowania; dokonano przeglądu środowisk i ich awifauny; porównano awifaunę Pienin do innych gór Europy; omówiono zmiany awifauny w ostatnim okresie; podano charakterystykę fauny ptaków Pienin.

BOCHEŃSKI ZBIGNIEW, Ptaki (Aves), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 245-254.

Przedstawiono historię badań i charakterystykę fauny ptaków Pienin; omówiono zmiany fauny ptaków Pienin w XX wieku, stopień poznania fauny ptaków na tle obszarów przyległych oraz prognozy na przyszłość.

BONCZAR ZBIGNIEW, KOZIK BOGUSŁAW, Podsumowanie programu restytucji sokoła wędrownego *Falco peregrinus* w Pieninach, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2006, 9: 121-128.

Przedstawiono metody restytucji sokoła wędrownego oraz jego hodowlę w tym celu; omówiono przebieg restytucji w Pienińskim PN.

CIERLIK GRZEGORZ, KOZIK BOGUSŁAW, Zmiany ornitofauny w rejonie zbiorników zaporowych w Pieninach, [w:] R. Soja, S. Knutelski, J. Bodziarczyk (red.), Pieniny – Zapora – Zmiany, „Monografie Pienińskie” 2010, 2: 241-252.

Zestawiono 182 gat. ptaków Pienin, Zbiornika Czorsztyńskiego i Sromowieckiego i porównano do stanu awifauny sprzed budowy zbiorników wodnych.

KAJZER JOANNA, PACIORA KATARZYNA, BOBREK RAFAŁ, KOŚMICKI ANDRZEJ, Przelotne i zimujące ptaki wodno-błotne Zbiornika Czorsztyńskiego i Sromowieckiego w latach 2006–2007, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2010, 11: 81-89.

Wykazano 32 gat. ptaków; podano ich liczebność i częstość występowania oraz uwagi ekologiczne.

SITOWSKI LUDWIK, Ptaki Pienin, „Sprawozdanie Komisji Fizyograficznej” 1916, 50: 44-81.

Podano ogólne informacje o awifaunie Pienin oraz dokonano przeglądu 137 gat. z danymi ekologicznymi i miejscem bytowania.

Ssaki

BOCHEŃSKI ZBIGNIEW, Kręgowce lądowe, [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” seria „Wydawnictwa Popularnonaukowe” 1982, 30: 245-259.

Przedstawiono ogólną charakterystykę płazów, gadów, ptaków i ssaków Pienin.

BODZIARCZYK JAN, KOZIK BOGUSŁAW, Występowanie dużych drapieżników: rysia, wilka i niedźwiedzia na obszarze Pienińskiego Parku Narodowego oraz problemy ich ochrony, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 2008, 10: 45-54.

Przeanalizowano 121 obserwacji z okresu 1985-2007; najczęściej z nich dotyczyło rysia, dużo mniej wilka a najmniej niedźwiedzia; analizowano obserwacje bezpośrednie, tropy i oznaki bytowania oraz ofiary drapieżników.

BODZIARCZYK JAN, KOZIK BOGUSŁAW, Pieniński Park Narodowy, [w:] G. Jamrozy (red.) Ssaki polskich parków narodowych. Drapieżne, kopytne, zajęczaki i duże gryznie, Instytut Bioróżnorodności Leśnej Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie, Magurski Park Narodowy, Kraków-Krempna 2014, ss. 48-63. [6819]

Opisano położenie, obszar, historię, przyrodę nieożywioną i ożywioną Pienińskiego PN oraz 20 gat. ssaków drapieżnych, kopytnych, zajęczaków i dużych gryzoni.

GUBAŁA WOJCIECH, PIKSA KRZYSZTOF, Nietoperze hibernujące w polskiej części Pienin, „Chrońmy Przyrodę Ojczyzną” 2012, 68(3): 175-185.

Przedstawiono wyniki inwentaryzacji i monitoringu zimowego pienińskich jaskiń i sztolni z okresu 2004-2011; przedstawiono charakterystykę 14 obiektów, liczebności zaobserwowanych nietoperzy oraz strukturę dominacji ich zgrupowań; omówiono zimującą chiropterofaunę Pienin na tle Karpat i Pienin słowackich.

HAILINGER RYSZARD, SZYSZKA KAZIMIERA, Drobne ssaki Pienińskiego Pasa Skałkowego, „Acta Zoologica Cracoviensia” 1975, 20(7): 185-200.

Opisano miejsca badań; dokonano przeglądu 18 gat. z miejscami występowania drobnych ssaków; przedstawiono uwagi zoogeograficzne i ekologiczne.

PASZKIEWICZ RENATA, SZKUDLAREK RAFAŁ, WĘGIEL ANDRZEJ, WĘGIEL JOLANTA, WĘGIEL WIESŁAW, Materiały do chiropterofauny Pienin – letnie stanowiska nietoperzy, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1998, 6: 31-46.

Przedstawiono historię badań chiropterofauny, wyniki odłowu nietoperzy w sieci na terenie Pienińskiego PN, wyniki odłowu na strychach kościołów i innych budynkach, charakterystykę ekologiczną wykazanych gat. nietoperzy.

WOŁOZYN BRONISŁAW W., GAŁOZ WOJCIECH, Ssaki (*Mammalia*), [w:] J. Razowski (red.), Flora i fauna Pienin, „Monografie Pienińskie” 2000, 1: 255-264.

Przedstawiono historię badań ssaków w Pieninach, charakterystykę fauny, wpływ zapory, listę gat. i miejsca występowania.

Fauna kopalna

KROBICKI MICHAŁ, Paleoekologiczne warunki rozmieszczenia ramienionogów (*Brachiopoda*) przełomu jury i kredy pienińskiego pasa skałkowego Polski, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1995, 4: 47-58.

Opisano geologię pienińskiego pasa skałkowego, historię badań brachiopodów tytono-beriasu; omówiono materiał i metody; przedstawiono rozmieszczenie ramienionogów w basenie pienińskiego pasa skałkowego.

TOMEK TERESA, BOCHEŃSKI ZBIGNIEW M., Zmiany fauny ptaków w rejonie Obłazowej w ciągu ostatnich 33 tysięcy lat, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1995, 4: 25-31.

Zidentyfikowano 79 taksonów ptaków z holocenu, z których obecnie można spotkać 49; z 30 gatunków obecnie nie występujących to głównie ptaki środowisk wodnych, stepowo-łąkowych i arktycznych; wraz z upływem czasu wzrastała liczba gatunków związana ze środowiskiem leśnym; ich obecność wskazuje, że nawet podczas kulminacji zimna w Kotlinie Nowotarskiej występowały ostoje leśne.

VALDE-NOWAK PAWEŁ, NADACHOWSKI ADAM, MADEYSKA TERESA, Obłazowa Cave. Human activity, stratigraphy and palaeoenvironment [= Jaskinia Obłazowa. Działalność człowieka, stratygrafia i paleośrodowisko], Institute of Archaeology and Ethnology Polish Academy of Sciences, Kraków 2003, 173 s.

Opisano stratygrafię, litologię i sedimentologię jaskini; omówiono zagadnienia archeologiczne, datowanie węglem radioaktywnym, wyniki analizy botanicznej; opisano szczątki ludzkie i faunę kopalną.

WOŁOŻYŃ BRONISŁAW W., Badanie późnoplejstoceny i holocenu szczątków nietoperzy z jaskiń w Pieninach w aspekcie tafanomii i paleoekologii, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1995, 4: 33-41.

Porównano materiał kopalny z jaskiń w Wąwozie Sobczańskim i Jaskini w Obłazowej; przedstawiono charakterystykę paleogeograficzną 18 taksonów kopalnych nietoperzy.